



זמני שבת קודש

| רבונו תם | מוצאי שבת | הדלקת נרות | תל אביב |
|-------------|--------------|---------------|---------|
| 18:54 | 18:22 | 17:21 | תל אביב |
| 18:58 | 18:25 | 17:19 | ירושלים |
| 18:53 | 18:20 | 17:20 | חיפה |

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

קבלת ייסורים

פרשת השבוע שלנו פותחת במצוות שמן הזית למנורת המקדש, בו נאמר 'כתית - למאור'. את השמן יש לכתוש, לכתות, לסחוט מתוך הזית. המדרש ממשיך את שמן הזית לבני ישראל, שאף הם עוברים מסע של דוחק, של כתישה, של כתישה תחת לחץ, ומתוכו מגלים את הקשר לבוראם. כי גם במקדשו הפרטי של כל אחד מאיתנו, בלב שלנו, אור הביטחון בה' עולה רק מתוך כתישה, תחת לחץ, מתוך הייסורים. זהו מסרתם: להדליק את אור הביטחון בחיינו!

אחים יקרים, השורות הנכתבות כאן הן מסוג הדברים שקל מאוד לדבר עליהם, אך קשה שבעתים ליישם אותם. כשאדם מצוי במצב של ייסורים, כשהוא עובר חיבוטי גוף ונפש, כשהוא מתמודד עם קשיי החיים, כמה קשה לראות את האור בקצה המנהרה, להבין כי יש לך מטרה טובה. ודווקא לכן:

הבה נפנים את הערך של 'קבלת ייסורים באהבה', את יקרתם ומעלתם של הייסורים. אמנם איש מאיתנו לא חפץ בהם, אך אם הם באים עלינו - זוהי הזדמנות לקבל אותם באהבה ובשמחה, להבין שיש להם תכלית ומטרה, והיא לזקק את ליבנו ואת מלא בבוראנו, להצית בנו את אש האמונה התמימה בה' יתברך ולהופכה ללהבה רבת עוצמה.

וככל שנקבל את הייסורים באהבה, ככל שמיד עם בואם נחדד בליבנו שמטרתם להציף אותנו וביטחון בה', וממילא נפנים את הדבר, נטמיע אותו וגם נשמיע אותו אל סביבתנו הקרובה - כך נזכה להבטחה העילאית: 'והבוטח בהשם חסד יסובבנו' - להיגאל מכל צער וייסורים ולחיות חיי חסד מוארים בשפע ישועות! (הרב אשר קובלסקי)



הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

מגילת אסתר

מדוע קוראים למגילה דוקא מגילת אסתר ולא מגילת מרדכי?

תדע שהכל בהשגחתו ית'.

אין צרה שבאה לאדם סתם, אפילו הדברים הקשים, הם לטובת האדם, הם בהשגחה, וכמו שאמר דוד המלך ע"ה אודך כי עניתני ותהי לי לישועה, שהעניו הוא עצמו לישועה. אדם מקבל צרה ושואל למה, ואינו יודע כי אפשר שהמכה עצמה היא הרפואה.

יש מאמר החכם: "שמח היום על אשר תבכה מחר, בכה היום על אשר תשמח מחר". שמח מחר על מה שתבכה היום - לדוגמה אדם שרוצה ליסוע לחו"ל חברים שלו נוסעים, ועליו נפל חולי כאבי ראש וחום, הוא מצטער ומתלונן על שהפסיד את ההזדמנות הנפלאה שהיתה לו, למה דוקא לי? עד ששומע שהמטוס בו הי האמור ליסוע התרסק, ומודה לבורא העולם שהציל אותו! זה הפירוש "שמח היום על אשר תבכה מחר". ומזה זה "תבכה מחר על מה שתשמח היום" - אדם קונה מכונית במיליון שקל, כולם שמחים עימו, למחרת נכנס עם המכונית החדשה בעץ ונשאר משותק כל החיים, הוא השקיע מיליון שקל - כדי להיות נכה. אף פעם איננו יודעים מה טוב לנו ומה רע לנו.



יש דבר שנראה טוב והוא רע, ויש דבר שנראה רע והוא טוב. היה אומר הרה"ק מקוצק: כל הדאגות אסורות, חוץ מדאגה אחת, ומה? לדאוג שלא לדאוג. כי בשמחה תצאו - על ידי שמחה יוצאים מכל הצרות. שמח בד', תשמח שאתה ירא שמים, שאתה עבד מלך, שהקב"ה משגיח עליך לטובתך.

לכן מגילת אסתר נקראת דוקא כך בגלל שכל התפקיד בעולם שלנו הוא לגלות את ההסתר פנים היכן הקב"ה מסתתר ולמצוא אותו ולראות את ההשגחה שלו עלינו. כל מגילת אסתר נראת כמו צירוף מקרים ארוך אבל כשרואים את הכל מלמעלה רואים שזה רצף של ניסים על גבי ניסים, כך עלינו לראות את החיים שלנו במבט מלמעלה ולראות שכל מה שעובר עלינו זה רצף של ניסים.

פורים שמח ושבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אנחנו בפתח חג הפורים, יש להתבונן: מדוע אין קוראים למגילה "מגילת מרדכי", הרי גם הוא עיקר המגילה, למה מגילת אסתר דוקא?

שימו לב! עם ישראל יצאו ממצרים ראו ניסים למעלה מדרך הטבע, עמוד אש, עמוד ענן, עשרת המכות, ניסים על גבי ניסים. אכלו אמונה! והנה, אומר הקב"ה למשה רבינו: "הנך שוכב עם אבותיך וקם העם הזה וזנה אחר אלהי נכר הארץ.. והסתרתני פני מהם והיה לאכל .. ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלוהים אחרים: ועתה כתבו לכם את השירה ...".

אומר לו הקב"ה, עד היום אני עושה להם ניסים גלויים, ומוליך אותם על כנפי נשרים, ארבעים שנה הולכים במדבר "שמלתך לא בלתה מעליך והגליך לא בצקה" וגם הנעלים חדשים, ענני כבוד מנחמים להם הבגדים, פלאי פלאים! אבל, אומר להם הקב"ה, כל זה עכשיו, לעתיד לבוא יהיה הסתר פנים, אעשה להם ניסים אבל בהסתר פנים! כלומר, ניסים מלובשים בטבע.

ואיתא מצדיקים שהדור שלנו יהיה עם ניסיונות גדולות מאד, שאפילו חסיד וצדיק יצטרך להחזיק מאד חזק כדי לא ליפול. ואכן, רואים שאפילו אנשים יראים ושלמים נפלו באיפונים וכדומה, ואפילו ראשי ישיבות מו"צים ואברכים, ואין נעשה הדבר הזה? כי הניסיונות של הדור האחרון הם ניסיונות קשים מאד, והם חלק ממלחמת גוג ומגוג, ה' יצילנו. והדרך להנצל זה להתחזק באמונה למרות כל הקשיים, לשמוח בלימוד התורה וקיום המצוות בהתלהבות ובחשק מתוך דבקות פנימית ואמיתית טבעית. אנחנו צריכים להתחזק באמונת אומן, אנחנו לא מאמינים בגלל זה או בגלל זה, אנחנו מאמינים אמונה פשוטה וחזקה ללא פשרות.

כל החיים של האדם זה הסתר פנים, דוקא בתוך הבלבולים תחפש את הקב"ה, ושם תמצאנו. מהו הסתר פנים? יהיה ניסים לעם ישראל, אבל זה יהיה בתוך ההסתרה, מי שיתבונן יורצה ויכל לראות את הקב"ה. "ומשה ניגש אל הערפל אשר שם האלוקים", אומרים הספרים, כי בתוך הערפל, אם תתבונן, גם בתוך הערפל, בתוך הבלבולים, תמצא את הקב"ה,

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשחת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סיגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה



סיפור לשבת

הרב צבי נקר

השומע לחכמים זוכה להצלחה

תדהמה אחזה בפניו, להצעה כזו לא האמין ולא פילל. הרב ישראל שטיין שליט"א, יהודי של צורה מתל אביב הקדומה ומחבר ספרי כפתור ופרח ועוד, התפרנס יפה מעמלות כפיו בעסקאות נדל"ן שונות, תוך כדי קביעותו בעקשנות עתים לתורה בכל מחיר ובכל הכח.

יום אחד לפני כשלושים וחמש שנה, מגיע אליו חברו עם הצעה שקשה לסרב לה. בהכיר לו בית אבות מוכר ורשום בעיר נתניה שמתנהל על מי מנוחות ומספק לישישים שבצילו מחסה ומגן בכל העניינים. מנהליו חמישה המה, כשכל אחד גורף לכיסו כל חודש חמישית מהרווח שמופק מהנהלת המוסד. הזדמנות פז נקרתה לפניו שעה ששותף אחד רוצה לעזוב את ההנהלה ולמכור את חלקו בסכום של עשרים וחמש אלף דולר, סכום עתק אמנם בימים ההם, אולם הרווח שגורף כל שותף בכל חודש מסתכם בכחמשת אלפים דולר, כך שבתוך חמישה חודשים יוכל לכסות את כל אשר השקיע, ואף להרוויח עוד כהנה וכהנה.

ר' ישראל לא האמין למשמע אזונו, הצעה כה מפתיעה ומשתלמת ודאי שאין מסרב לה. אבל, והאבל גדול הוא, מצד שני אופי ההצעה ורווחיה הכה גבוהים לעומת ההשקעה המעטה, הדליקו במוחו נורות אדומות מהבהבות, שכן אם להיות שותף בניהול בית האבות הוא כה רווחי, למה השותף מעוניין למכור את חלקו? משהו לא מריח כשורה. אולם מצד שני יתכן שהעסקה כשרה ומציאה היא. סערה התחוללה במוחו, והוא לא ידע לאיזה מהמחשבות להאמין ולהאזין, לאופטימיות שבהם או שמא לפסימיות.

ר' ישראל השתתף באופן קבוע בשיעורו של הגאון רבי בן ציון פלמן זצ"ל, בעל ה'שלמי תודה', שהתקיים בכל ליל שישי בתל אביב. משכן, החליט לשטוח בפניו את ההצעה שקיבל, ואת הספיקות שמנקרים במוחו בעקבותיה. לאחר ששמע את ההצעה ואת הדעות השונות השיב לו רבי בן ציון על אתר: "ראה נא, אני איני כדאי להכריע בנושא זה, שכן איני רואה את עצמי מוכשר לכך. אולם ישנו יהודי גדול בתורה ובראיה ופקח בהווית העולם שיוכל להשיבך הן ולא על ספקות אלו באופן מוחלט. קוראים לו הרב שטיינמן והוא מתגורר ברחוב חזון איש חמש בבני ברק. אמנם אינו מפורסם כל כך, (=שכן בימים ההם בשנות השמונים לא היה מרן ראש הישיבה זצוק"ל מפורסם כבימינו אנו), אולם בטוחני שאם את עצתו תשמור נפשך, תצליח בכל אשר תפנה ולאן אשר תלך".

ר' ישראל קיבל את ההצעה ונסע תיכף לבני ברק, כשהוא שוטח בפני ראש הישיבה מרן הגרא"ל שטיינמן זצוק"ל את העסקה והספקות שהיא מכילה רבינו הגרא"ל שתק כל זמן ששפך את דבריו, ומשסיים שקע רבינו במחשבותיו כשבסיומם נענה לרבי ישראל: "לכאורה נראית הצעה זו כדאית ורווחית באופן יוצא דופן, אולם אני מציע לך שלפני

שתיגש לעסקה בדוק נא את טיב המאכלים, העוף והבשר שמוגשים בפני הזקנים בבית האבות, שמא מאכלים שם את הישישים בשר נבילות וטריפות, ואזי ודאי לא שווה לך כל השקעה במוסד מפוקפק שכזה".

ר' ישראל התפלא ביותר לנוכח תשובתו של רבינו ראש הישיבה, שכן בית האבות מוכר מטעם המדינה והרשויות, ובוודאי יש שם הכשר כשר, אולי לא מן המהודרים, אבל הכשר יש, שכן להאכיל נבילות וטריפות, מאן דכר שמייה.

אולם כיון שהורה חכם, סבר וקיבל. ועד מהרה ביקש לקבוע פגישה עם שאר השותפים לניהול בית האבות, במהלכו בירר אצלם על עניינים שונים בניהול בית האבות ברצותו להגיע לליבת העניין.

כשבשאלת תם התעניין בנושא כשרות המזון בתוככי בית האבות, המנהל הבכיר ענה לו מיד: "נושא כשרות בית האבות נתון לפיקוחה של הרבנות הראשית", כמצופה.

אולם ר' ישראל לא נרגע כשהוא מעמיק חדור: "אמור לי, פנה אל המנהל: 'שמא תוכל לגלותני איזה הנכס קונים את הבשר שאתם מגישים לפני הזקנים?' " "בשוק הכרמל", השיב המנהל בגמגום מה.

"האם יש הכשר בשוק הכרמל?" שאל ר' ישראל שוב בארשת תמימה. סבלנותו של המנהל כמעט פקעה כשהשיב: "אכן אין שם שום הכשר על הבשר, אלא שבשווקים אחרים עם הכשר כל קילו בשר עולה לנו עשר לירות, ואילו בכרמל עולה לנו כל קילו לירה אחת בלבד, וכך אנו חוסכים בכסף".

"אני לא מבין", נזעק ר' ישראל, "אם אתם קונים את הבשר בשוק בלי הכשר, כיצד הרבנות פורשת את הכשרה על המקום, הרי הבשר אינו כשר".

"הוי, תמים שכמוך", השיב המנהל, "וכי הינך חושב שאנו קונים את הבשר בריש גלי ומשגרים זאת בראש כל חצות? ודאי שלא. ולגבי ההכשר, בכל ראש חודש מגיע לכאן מפקח מטעם המועצה הדתית, ואזי אנו קונים מספר עופות מחברת 'עוף ירושלים' לה הכשר מהרבנות, ואת עופות אלו אנו שמים במעלה הר העופות שתחת ידינו, וכשהמפקח מגיע הוא אינו מעמיק חדור, ובראותו את העופות הכשרים ממעל הרי הוא מאשר את הכשר בית האבות לעוד חודש, וחוזר חלילה".

כמובן שר' ישראל לאחר שומעו דברים מזעזעים אלו משך את ידו מביצוע העסקה המבישה, לבל יהיה שותף בניהול בית האבות שמאכלים בו בשר נבילות וטריפות, בהכירו מיד בגודל כוחו של רבינו הגרא"ל שיעץ לו לבדוק ולברר נושא זה.

אלא שהדרמה לא הגיעה לסיומה. כעבור שבוע ביום שישי, ערב שב"ק פותח ר' ישראל את העיתון, ולחרדתו מזדעקת כותרת ראשית באחד העמודים

לאמור: "הנהלת בית האבות בנתניה מואשמת בגרימת מוות לזקנים בכוונה תחילה".

הוא לא האמין למראה עיניו. הן הכיר את ההנהלה והמוסד, והיה נראה לו שהעסק דופק כשורה. לרצוח זקנים? מאן דכר שמייה? בהעמיקו לקרוא את הכתבה כולה מצא שהתובע הראשי בפרשה הוא ר' שמואל בוקובסקי שהיה היועץ המשפטי של משרד הסעד באותם ימים. את ר' שמואל הכיר היטב שכן התפלל עמו באותו בית מדרש, ועל כן החליט לפנות אליו ולברר אצלו את עיקרי הפרשה וספיקוה, וכציד יתכן שבבית אבות כל שהוא יהרגו מנהלי בכוונה תחילה זקנים וישישים.

כשפגש ר' ישראל את ר' שמואל בוקובסקי ובריר אצלו על בית האבות בנתניה, היה ר' שמואל מזועזע כולו באמרו: "מימי לא האמנתי שיתכן שיהודים, בניס לאבות רחמנים ירצחו זקנים בכוונה תחילה בעבור בצע כסף", בגוללו את כל הפרשה, בכך שמשרד הבריאות מחייב כל בית אבות להגיש לזקנים שחוסים בצילו בשר בהמה לחוקם ולחסנם, למען יעבירו את ימיהם ושנותיהם האחרונים בטוב ובנעימים.

"ואילו בית אבות זה", המשיך ר' שמואל, "ברצותו לחסוך מלהוציא הוצאות וממון בעבור ישישו, קנה בעבורם בשר סוסים וחמורים שערכם פחות עשרת מונים מבשר בהמה, ותיבלום באופנים שונים למען לא יהא התרמית ניכר, וכך חסכו לקנות בשר בהמה יקר וקנו בשר סוסים וחמורים זולים והאכילום לזקנים. אלא שהחיסכון גבה את שלו, ומכיון שבשר חמורים וסוסים אינו ראוי לאכילת אדם, באשר רעיל הוא ביותר, שלא כמו בשר בהמה וכבש שבשרם טוב ומשובח, נפלו הזקנים שלל בזה אחר זה כתוצאה מאכילתם את נתחי בשר אלו. התחלופה בבית האבות התחלפה כל כמה חודשים, כשהנהלה חוגגת מהתזרימים שנשפכים אליה על כל ישיש נוסף שהם קולטים".

עתה הבין ר' אפרים במשנה עומק את דבריו של מרן הגרא"ל שטיינמן זצוק"ל לבדוק ולברר אם לא מאכלים בשר נבילות וטריפות את יושבי ואוכלי בית האבות, שכן מלבד הצלתו הרוחנית מסיוע להאכיל מאכלות אסורות לאחיו היהודים, ניצל גם משרות משפטים קשים, שבסיומם נשלחו כל מנהלי בית האבות לבית הכלא בזה אחר זה לשנים ארוכות ומשמימות ביותר.

הסיפור הנפלא הזה שהובא בגליון החינוך והמנחה מלמדנו מה כוחו של גדול בתורה שיושב ועוסק בהווית דאביו ובא בקרן זויתו שברחוב חזון איש חמש, ובסייעתא דשמיא עצומה עיניו וליבו צופים אל בית האבות בנתניה באופן מפליא.

"הדליקו במוחו נורות אדומות, למה השותף מעוניין למכור את חלקו?..."

אולם מכל מקום אם יכול לחלק את המנות ולתת כל מנה בכלי בפני עצמו עדיף לעשות כך כגון בשתי צלחות נפרדות.

ג. אדם ששולח לאביו או לאחיו וכן אישה ששולחת לאמה או לאחותה יוצאים ידי חובה, ואישה נשואה אינה יוצאת ידי חובה במשלוח מנות של בעלה אלא צריכה היא בעצמה לשלוח מנות, אולם אם הבעל נתן מנה מיוחדת עבור אשתו יצאה האישה ידי חובה, וטוב שלא ישלחו איש לאישה ולא אישה לאיש אלא אישה תשלח לאישה ואיש ישלח לאיש.

ד. מי שאינו יכול לשלוח מנות משל עצמו כגון חייל שנמצא בצבא וכן אדם שנמצא בבית חולים וכן אסיר בבית כלא וכדומה וכן אם נמצא בבית מלון, יחליף את המנות שקיבל לארוחה עם אחר ובכך יוצא ידי חובה.

סעודת פורים

א. יעשה סעודתו כמה שיותר יפה ומכובדת, ויש מצוה להרבות בסעודת פורים, ולכתחילה יש להדר ולאכול בשר בהמה שהרי אין שמחה אלא בבשר ויין, אולם מכל מקום אם אינו אוהב את טעם הבשר או שהבשר מזיק לבריאותו יאכל בשר עוף, ומצוה לשמח את הילדים הקטנים במיני מתיקה, ולכתחילה עדיף לאכול לחם, וגם הנשים ישתו קצת יין, אולם לא ישתו הרבה מפני שגנאי לאישה לשתות הרבה יין.

ב. "חייב איניש לבסומי בפוריא (בפורים) עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", והכוונה שישתה יין כדי שיהיה האדם שמח ומבושם ועל ידי שישתכר קצת ירדם בשכרותו, ויש מפרשים שישתה קצת יותר מאשר הוא רגיל וזה נקרא שכרות כיוון שאינו רגיל בכך ועל ידי שישתה יותר מכפי הרגלו הוא לא ידע לספר את נס הפורים על בוריו. אולם אין הכוונה שישתכר לגמרי שהרי השכרות היא עבירה גדולה וזה כבר נקרא הוללות, ולכן אם יודע בעצמו שעל ידי שתיית היין הוא יזלזל באיזה מצוה (כגון שלא יברך ברכת המזון או שלא יתפלל מנחה או ערבית) וכן אם על ידי השתיה הוא יקלל את חבריו ויבייש אותם אסור לו להשתכר, אלא ישתה מעט יין וירדם, ומי שמזיקה לו השתיה של יין בפורים פטור מלשתות יין בפורים.

ג. בכל התפילות של יום פורים ובברכת המזון אומרים "ועל הניסים... בימי מרדכי ואסתר", ואם שכח ולא אמר אינו צריך לחזור.

קריאת המגילה

א. אסור לדבר בשעת קריאת המגילה, וצריך לדקדק בקריאת המגילה שלא להחסיר במשך קריאתה אפילו אות אחת, וכן השומע קריאת מגילה צריך לדקדק היטב לשמוע את כל קריאת המגילה מתחילתה ועד סופה, ולא יחסיר אפילו תיבה אחת, ולכן אם יש רעש בבית הכנסת והנשים לא שומעות כמו שצריך, יקראו לנשים בשעה מאוחרת יותר בפני עצמן כדי שישמעו טוב את כל קריאת המגילה.

ב. אם בשעת הקריאה לא שמע איזו תיבה מהשליח ציבור אם יש ביד השומע מגילה כשרה יקרא את אותה התיבה שלא שמע מהשליח ציבור מתוך המגילה שלו ולכן עדיף שתהיה בידו מגילה כשרה על קלף. אולם גם אם אין בידו מגילה על קלף אלא מגילה מודפסת, יכול לקרוא את התיבות שהחסיר עד שיגיע למקום שהשליח ציבור נמצא שם ואז ישתוק, וימשיך לשמוע את המגילה מהשליח ציבור (אולם אין לקרות את רוב המגילה ממגילה מודפסת, ואם קרא לא יצא ידי חובה).



הלכות ומנהגי פורים

א. בחג הפורים יש ארבע מצוות: קריאת מגילה, משלוח מנות, מתנות לאביונים וסעודת פורים. וכל איש שהגיע לגיל 13 שנה ויום אחד, ואישה שהגיעה לגיל 12 ויום אחד חייבים במצוות אלו, וטוב לחנך גם את הקטנים במצוות אלו.

ב. כל המצוות הללו צריך לעשותן ביום פורים ולא בלילה, חוץ מקריאת מגילה שצריך לשמוע גם בלילה וגם ביום.

ג. ערים שמוקפות חומה מזמן יהושע בן נון (כגון ירושלים) חוגגים את יום פורים בתאריך ט"ו באדר ומקיימים באותו היום את כל מצוות חג הפורים, אולם ערים שאינם מוקפות חומה מימות יהושע בן נון חוגגים את יום הפורים ביום י"ד באדר ומקיימים באותו היום את כל מצוות חג הפורים.

מתנות לאביונים

א. מתנות לאביונים: צריך לתת שתי מתנות לשני אביונים, היינו שיתן לאביון אחד מתנה אחת ולאביון השני יתן עוד מתנה אחת. ואם נותן לאביון אחד שתי מתנות לא יצא ידי חובה, אלא צריך לחזור ולתת לעוד אביון.

ב. מתנות לאביונים היינו דווקא שנותן כסף או אוכל, אבל אינו יוצא ידי חובה אם נותן לאביון כליים או בגדים וכיוצא בזה, ומעיקר הדין אם נותן לאביון פרוטה אחת יצא ידי חובה, ומכל מקום ירא שמים יתן כשיעור שווי סעודה של לחם ולפתן (היינו משהו שנאכל עם הלחם), ועדיף לתת כשיעור שווי סעודה של ג' ביצים של פת (שזה 162 גרם), ואת זה יתן לכל אחד משני עניים ולשאר אביונים יתן כמתנת יד.

ג. אם אינו יכול לתת מתנות לאביונים ביום פורים יתן לשליח או לגבאי צדקה לפני פורים וימנה אותם שיתנו את הכסף או המאכל ביום פורים ואז יוצא ידי חובה.

ד. מתנות לאביונים אי אפשר לתת ממעות מעשר כספים, אולם אם נתן כבר שתי מתנות לשני אביונים, ורוצה לתת לעוד אביונים רשאי לתת ממעות מעשר כספים, ואם התנה בפירוש (היינו שאמר בפה) לפני שהתחיל לקיים מעשר כספים שהוא מעשר כספים בלי נדר, ועכשיו רואה שהשעה דחוקה ואין לו כל כך כסף, רשאי לתת ממעות מעשר כספים למתנות לאביונים.

ה. יכול לתת מתנות לאביונים גם לעניים סתם ואין חייב לדקדק לתת לעניים ביותר, אולם צריך לתת דווקא לעניים. וכן אין לשים מתנות לאביונים בקופת צדקה אלא לתת לעניים ביד ביום הפורים או לתת לגבאים שאוספים כסף על מנת לתת לעניים ביום פורים עצמו.

משלוח מנות

א. מצוות משלוח מנות היא לתת לאדם אחד שתי מנות. וצריך לשלוח אוכל דווקא (וכיום המנהג לתת מיני מתיקה). ולכך השולח לחברו סדינים או כוסות וצלחות וכיוצא בזה אינו יוצא ידי חובת משלוח מנות, וכן השולח לחברו כסף גם כן אינו יוצא ידי חובת משלוח מנות, וראוי שיהיו המנות יקרות וחשובות כדי להראות אהבה ואחווה, וטוב שכל מנה שיהיה בה שיעור סעודה היינו 162 גרם.

ב. מעיקר הדין יכול לתת את שתי המנות בכלי אחד ולשלוח לחברו,



רגע חושבים

דניאל אליהו גרמן

תפסיק לדאוג

הדבר שממנו מפחד – עצם העיסוק בדבר משחרר אותו מהפחד, כי ההבנה השכלית נותנת כח להתגבר.

בעניין דאגת המשקל בה סובלים רבים – כותב השורות הללו ירד למעלה 30 קילו לאחר שנים של מלחמות. ברגע שתקבלו, תאהבו ותחמיאו לעצמכם בכל מצב – זה יקל עליכם להירגע ולרדת במשקל (פעם אנשים מלאים היו נחשבים לבריאים ונאים יותר.. אגב, זה טוב גם לפוריות ולעוד).

בנוגע לדאגה על המצוות אם יצא ידי חובה (וכל הירוויים) - דיבר רבי נחמן והתלוצץ על זה, שהתורה לא ניתנה למלאכים ואין הקב"ה בא בטרוניה עם בריותיו, ו"אם היה מבטל דעתו נגד דעת הגדול ממנו בחכמה בוודאי היה מתבטל" [עשה לך רב והסתלק מן הספק].

פעם אנשים היו בריאים יותר בנפשם כיון שהם היו עסוקים וטרודים. אומר הרב קנייבסקי זצ"ל שחוסר השלמת הנפש כשאינה פועלת מה שנאותה לה גורמת לצער הנפשי, כלומר – מה שאינו מוצא את תכליתו וממלא את ייעודו. ולכן - חשוב לצאת ולהיות בסדר יום פעיל, ולחדש מוטיבציה רגשית באופן תמידי בדבר שבו אתה עוסק (ולעשות דברים שאתה אוהב). בהצלחה!

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן בקרו באתר ישיבת אור דוד

בעניין הפחד מהסכנה: במסילת ישירים כתב שלגבי מקום שאין ההיזק נודע אין לירא, ואין לחכם אלא מה שעניו רואות (והאדם פועל על פי הסברא והסטטיסטיקה) ופעמים שעל האדם פשוט לפעול ולא לחשוב יותר מדי – שכל המשא ומתן בעניין הפחד מגבירו. וכבר כתב בעל 'חובות הלבבות': "מן הזהירות, שלא תרבה להיזהר".. (יש החוקרים כל מיחוש בדקדוק ונכנסים לדמיון, מלבד שישנם כאבים שבאמת נובעים ממקור רגשי..)

דאגת הפרנסה: עיקר דאגת הפרנסה שחושב מיום לחברו. ויחזק עצמו בתמימות שמה שצריך לבוא – יבוא לו ממילא, וכל שפע שנקצב לו לא יפסיד וה' מעשיר ומעני ברגע.

התבונן איך הבורא דואג לכל בריותיו ומפרנס מיליארדי אנשים, והוא האכיל אותך בהיותך בבטן אמך ועד היום, שהנך חי וקיים בחסדיו.

לגבי פחד המיתה, היו אנשים חולים שבאו לפני רבי נחמן וראה שמוכרחים למות והיה מדבר על ליבם 'מה לכם לדאוג מן המיתה, העולם הבא הוא עולם נאה ביותר מכאן'. עוד מובא שבימי בחרותו היה לו פחד גדול מן המיתה וביקש למות על קידוש ה', ומאותו הדבר שמתגבר על האדם והוא משוקע בו, אותו הדבר דווקא הוא צריך לשבר בשביל השם יתברך. עצה נוספת - עצם זה שהאדם לומד על



"זכר למחצית השקל נותנים לשיבות ולמוסדות תורה"

פסק הלכה מספר 'חזון עובדיה פורים' של הרב עובדיה יוסף זצ"ל

"סנהג ישראל לתת 'זכר למחצית השקל' וכמו שבזמן בית המקדש מחצית השקל הייתה מכפרת כך היום שנותנים לעמלי תורה כדוגמת הכהנים בבית המקדש הם מכפרים עלינו."

הבטחת רבי חיים פלאג':

"מי שנותן זכר למחצית השקל מובטח לו שהוא בן העולם הבא ולא יקרה לו שום פגע רע באותה שנה!"



לנתינת 'זכר למחצית השקל' עם התפילות והבקשות סרקו את הקוד:

ניתן להעביר "זכר למחצית השקל" במספר דרכים:

באתר האינטרנט של הישיבה
בכתובת: Rabenu.com



להתקשר למשרדי הישיבה
בטלפון 03-570-12-12

